ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2020. Випуск 61. Ч. 1. С. 114–124 Visnyk of the Lviv University. Series Chemistry. 2020. Issue 61. Pt. 1. P. 114–124

УДК 621.315.592

ДОСЛІДЖЕННЯ НАПІВПРОВІДНИКОВОГО ТВЕРДОГО РОЗЧИНУ ТіNi_{1-х}Rh_xSn

Ю. В. Стадник¹, Л. П. Ромака¹, В. А. Ромака², В. Я. Крайовський², А. М. Горинь¹, М. В. Рокоманюк²

¹Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Кирила і Мефодія, 6, 79005 Львів, Україна;

²Національний університет "Львівська політехніка", вул. С. Бандери, 12, 79013 Львів, Україна e-mail: lyubov.romaka@gmail.com

Досліджено кристалічну та електронну структури, кінетичні та енергетичні характеристики напівпровідникового твердого розчину TiNi_{1-x}Rh_xSn у діапазонах: T=80–400 K, x=0,01–0,10. Моделювання електронної структури TiNi_{1-x}Rh_xSn спрогнозували, а експериментальні дослідження підтвердили механізм генерування структурних дефектів акцепторної природи під час заміщення атомів Ni на Rh. Експериментально визначено, що для забезпечення стійкості структури та принципу електронейтральності у TiNi_{1-x}Rh_xSn одночасно генеруються структурні дефекти акцепторної і донорної природи, концентрація яких росте за збільшення вмісту атомів Rh. Показано, що досліджений напівпровідниковий твердий розчин TiNi_{1-x}Rh_xSn є перспективним термоелектричним матеріалом.

Ключові слова: кристалічна та електронна структури, рівень Фермі, структурний дефект.

DOI: https://doi.org/10.30970/vch.6101.114

1. Вступ

Відомо, що термоелектричні матеріали на основі фаз напів-Гейслера ZrNiSn, HfNiSn та TiNiSn володіють високими значеннями термоелектричної добротності Z, стабільними характеристиками у широкому температурному діапазоні [1], а значення ZT відповідають кращим показникам телуридів, клатратів та скутерудитів [2–4]. Оптимізація характеристик матеріалів на основі згаданих напівпровідникових сполук відбувається шляхом сильного легування донорними і/або акцепторними домішками, а самі матеріали є сильно легованими і сильно компенсованими напівпровідниками (СЛСКН) [5].

З метою пошуку нових термоелектричних матеріалів з високою ефективністю перетворення теплової енергії в електричну досліджено особливості механізмів електропровідності термоелектричного матеріалу TiNi_{1-x}Rh_xSn.

[©] Стадник Ю. В., Ромака Л. П., Ромака В. А. та ін., 2020

Попередні дослідження напівпровідникових твердих розчинів $HfNi_{1-x}Rh_xSn$ та $ZrNi_{1-x}Rh_xSn$ виявили [6, 7], що експериментально визначена донорна природа дефектів у сполуках HfNiSn та ZrNiSn ("апріорне легування") [1] спричинена двома особливостями їхньої структури:

- а) невпорядкованістю кристалічної структури сполук (СТ MgAgAs, ПГ *F*-43*m* [8]), зумовленої частковим (~1 %) заповненням атомами Ni позиції 4*a* атомів Hf/Zr, що генерує структурні дефекти донорної природи (у Ni більше *d*-електронів, ніж у атомів Hf та Zr). Це призводить до появи у забороненій зоні *n*-HfNiSn та *n*-ZrNiSn домішкового донорного рівня (зони) ε_D^1 , що лежить поблизу зони провідності ε_C .
- б) наявністю у кристалічній структурі тетраедричних пустот (~24 % об'єму структури), які частково заповнюються атомами Ni, що генерує структурні дефекти донорної природи та веде до появи у забороненій зоні домішкового донорного рівня ε_D².

Автори [6, 7] показали, що за утворення твердих розчинів HfNi_{1-x}Rh_xSn та ZrNi_{1-x}Rh_xSn енергетично доцільним є зайняття атомами Rh $(4d^85s^1)$ кристалографічної позиції 4*c* атомів Ni $(3d^84s^2)$, що генерує структурні дефекти акцепторної природи (у Ni більше *s*-електронів) та акумулювання частини атомів Ni у тетраедричних пустотах структури (генерування донорів).

Наведені нижче результати дослідження напівпровідникового твердого розчину TiNi_{1-x}Rh_xSn дадуть можливість, з одного боку, виявити механізми електропровідності для визначення умов синтезу термоелектричних матеріалів з максимальними значеннями термоелектричної добротності, з іншого, – простежити відповідність отриманих результатів з такими для споріднених твердих розчинів HfNi_{1-x}Rh_xSn та ZrNi_{1-x}Rh_xSn.

2. Матеріали та методика експерименту

Зразки твердого розчину TiNi_{1-x}Rh_xSn (x=0,01-0,10) синтезовано шляхом сплавляння шихти вихідних компонентів в електродуговій печі в інертній атмосфері з наступним гомогенізуючим відпалюванням упродовж 720 год за температури 1 073 К. Масиви дифракційних даних отримано з використанням дифрактометра Guinier-Huber image plate system (CuK α_1 -випромінювання). Структурні характеристики розраховано за допомогою програми Fullprof [9]. Хімічний та фазовий склади зразків контролювали мікрозондовим аналізатором (EPMA, energy-dispersive X-ray analyzer). Електронна структура розрахована методом KKR у наближенні когерентного потенціалу (CPA) і локальної густини (LDA) [10] з використанням обмінно-кореляційного потенціалу Могиzzi–Janak–Williams [11]. Вимірювання температурних залежностей питомого електроопору (ρ) та коефіцієнта термо-ерс (α) стосовно міді зразків TiNi_{1-x}Rh_xSn проводили в інтервалі температур *T*=80–400 K.

3. Результати досліджень та їх обговорення

Мікрозондовий аналіз концентрації атомів на поверхні зразків TiNi_{1-x}Rh_xSn включно до складу x=0-0,10 визначив їхню відповідність вихідним складам шихти, а рентгенівські фазовий та структурний аналізи показали відсутність слідів сторонніх фаз на дифрактограмах, крім основної фази, яка індексується у структурному типі MgAgAs [8].

Результати мікрозондового аналізу сплавів твердого розчину TiNi_{1-x}Rh_xSn наведено у таблиці, фотографії мікрошліфів – на рис. 1. Ураховуючи більший атомний радіус Rh ($r_{Rh}=0,134$ нм) порівняно з Ni ($r_{Ni}=0,124$ нм), логічним є монотонне збільшення значень періоду елементарної комірки a(x) TiNi_{1-x}Rh_xSn (рис. 2, a). Однак за концентрацій x>0,07 на залежності a(x) з'являється максимум, а значення періоду a(x) мало змінюються. Така поведінка періоду a(x) TiNi_{1-x}Rh_xSn може свідчити, що концентрація $x\approx0,07$ є крайньою у твердому розчині заміщення.

Фазовий склад сплавів твердого розчину TiNi_{1-x}Rh_xSn за результатами ЕДРС Phase composition and EPMA data alloys of TiNi_{1-x}Rh_xSn solid solution

Вихідний склад сплавів, ат. %	Склад сплавів, ат. %, згідно з ЕДРС
Ti33,33Ni33,00Rh0,33Sn33,33	Ti33,17Ni32,97Rh0,30Sn33,56
Ti33,33Ni32,67Rh0,66Sn33,33	Ti33,29Ni32,53Rh0,61Sn33,57
Ti33,33Ni32,01Rh1,32Sn33,33	Ti33,08Ni32,12Rh1,27Sn33,53
Ti33,33Ni31,68Rh1,65Sn33,33	Ti32,79Ni31,28Rh1,54Sn34,39
Ti33,33Ni31,02Rh2,31Sn33,33	Ti33,37Ni31,12Rh2,23Sn33,28

Рис. 1. Фотографії мікроппліфів сплавів: *a* – Ti_{33,33}Ni_{33,00}Rh_{0,33}Sn_{33,33}; *б* – Ti_{33,33}Ni_{31,68}Rh_{1,65}Sn_{33,33} Fig. 1. Electron microphotographs of the alloys: *a* – Ti_{33,33}Ni_{33,00}Rh_{0,33}Sn_{33,33}; *b* – Ti_{33,33}Ni_{31,68}Rh_{1,65}Sn_{33,33}

Своєю чергою, наявність твердого розчину заміщення TiNi_{1-x}Rh_xSn у діапазоні концентрацій $0 \le x \le 0.07$ є свідченням того, що у кристалі генеруються структурні дефекти акцепторної природи, а в забороненій зоні напівпровідника з'явиться домішковий акцепторний рівень (зона) ε_A^{-1} .

Беручи до уваги незначну концентрацію домішкових атомів Rh, розчинених у матриці сполуки TiNiSn, нам не вдалося під час структурних досліджень зафіксувати будь-які інші структурні зміни, наприклад, зайняття атомами Rh інших кристалографічних позицій або вакансій у структурі сполуки.

Для моделювання поведінки рівня Фермі ε_F , ширини забороненої зони ε_g та кінетичних характеристик TiNi_{1-x}Rh_xSn проведено розрахунок розподілу густини електронних станів (DOS) (рис. 2, δ). Оскільки згідно з попередніми дослідженнями з'ясовано, що за легування домішковими атомами вихідних фаз пів-Гейслера (TiNiSn, ZrNiSn, HfNiSn) структура впорядковується у межах CT MgAgAs [8], розрахунок DOS для TiNi_{1-x}Rh_xSn проведено для впорядкованого варіанта структури.

Рис. 2. Зміна значень періоду елементарної комірки a(x) (*a*) та розподілу густини електронних станів DOS (δ) твердого розчину TiNi_{1-x}Rh_xSn

Fig. 2. Variation of unit cell parameter a(x) (a) and distribution of density of electronic states DOS (b) for TiNi_{1-x}Rh_xSn solid solution

Як бачимо з рис. 2, δ , у напівпровіднику *n*-ТіNiSn рівень Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ (пунктирна лінія) розташований поблизу зони провідності $\varepsilon_{\rm C}$, а вільні електрони є основними носіями струму. Під час експериментальних вимірювань значення коефіцієнта термоерс $\alpha(x,T)$ *n*-TiNiSn будуть від'ємними за усіх температур. Легування *n*-TiNiSn найменш досяжними в експерименті концентраціями акцепторної домішки Rh призведе до дрейфу рівня Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ від зони провідності $\varepsilon_{\rm C}$ через заборонену зону $\varepsilon_{\rm g}$, середину якої перетне за $x\approx0,02$, до валентної зони $\varepsilon_{\rm V}$. Перетин рівнем Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ середини забороненої зони $\varepsilon_{\rm g}$ та наближення до рівня протікання валентної зони $\varepsilon_{\rm V}$ зумовить зміну типу основних носіїв струму, якими тепер будуть вільні дірки. В експерименті це проявиться зміною знаку коефіцієнта термо-ерс $\alpha(x,T)$ TiNi_{1-x}Rh_xSn з від'ємного на додатний. За концентрації $x\approx0,04$ рівень Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ перетне рівень протікання валентної зони $\varepsilon_{\rm V}$: відбудеться перехід провідності діелектрик-метал [5], що приведе до металізації провідності та зникнення високотемпературних активаційних ділянок на температурних залежностях питомого опору ln($\rho(1/T)$) TiNi_{1-x}Rh_xSn.

Отже, результати моделювання електронної структури твердого розчину TiNi_{1-x}Rh_xSn, виконані для впорядкованого варіанта кристалічної структури (CT MgAgAs [8]), підтверджують прогнозовану акцепторну природу генерованих структурних дефектів.

Температурні та концентраційні залежності питомого електроопору ρ та коефіцієнта термо-ерс α TiNi_{1-x}Rh_xSn наведено на рис. 3–5. Залежності ln($\rho(1/T)$) TiNi_{1-x}Rh_xSn апроксимуються за допомогою відомого співвідношення [5]:

$$\rho^{-1}(T) = \rho_1^{-1} \exp\left(-\frac{\varepsilon_1^{\rho}}{k_B T}\right) + \rho_3^{-1} \exp\left(-\frac{\varepsilon_3^{\rho}}{k_B T}\right), \tag{1}$$

де перший високотемпературний доданок описує активацію носіїв струму ε_1^{ρ} з рівня Фермі на рівень протікання зон неперервних енергій, а другий, низькотемпературний, – стрибкову провідність по домішкових донорних станах ε_3^{ρ} з енергіями, близькими до рівня Фермі ε_F . Температурні залежності коефіцієнта термоерс $\alpha(1/T)$ TiNi_{1-x}Rh_xSn можна описати відомим виразом [5]:

$$\alpha = \frac{k_B}{e} \left(\frac{\varepsilon_i^{\alpha}}{k_B T} - \gamma + 1 \right), \tag{2}$$

де γ – параметр, що залежить від природи розсіювання. З високотемпературної ділянки залежності $\alpha(1/T)$ обчислено значення енергії активації ε_1^{α} , які, як показано в [1], пропорційні амплітуді великомасштабної флуктуації зон неперервних енергій, а з низькотемпературної – значення енергії активації ε_3^{α} , які пропорційні амплітуді модуляції дрібномасштабної флуктуації СЛСКН [1, 5].

Легування *n*-TiNiSn найменшою концентрацією акцепторної домішки Rh, x=0,01, приводить до стрімкого збільшення значень питомого опору. Наявність високотемпературної активаційної ділянки на температурній залежності питомого опору $\ln(\rho(1/T))$ TiNi_{0,99}Rh_{0,01}Sn свідчить про розташування рівня Фермі ε_F у забороненій зоні ε_g напівпровідника. Додатні значення коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ за температур 95 K<T \leq 280 K свідчать про його положення поблизу валентної зони ε_V (рис. 3, δ , 4). Однак у зразку TiNi_{0,99}Rh_{0,01}Sn на залежності $\ln(\rho(1/T))$ (рис. 3, a, крива *I*) немає низькотемпературної активаційної ділянки, яка існує у напівпровідниках за наявності стрибкового механізму ε_3^{ρ} провідності. Відомо, що енергія активації стрибкової провідності ε_3^{ρ} показує ступінь заповнення електронами дрібномасштабної флуктуації. Як тільки електрони заповнять дрібномасштабні флуктуації, активації електронів між потенціальними ямами не буде: на залежності питомого опору $\ln(\rho(1/T))$ не буде низькотемпературної активаційної ділянки.

Рис. 3. Температурні залежності питомого електроопору $\ln(\rho(1/T))(a)$ та коефіцієнта термо-ерс $\alpha(1/T)(a)$ TiNi_{1-x}Rh_xSn: 1 - x = 0,01; 2 - x = 0,02; 3 - x = 0,04; 4 - x = 0,05; 5 - x = 0,07 Fig. 3. Temperature dependences of electric resistivity $\ln\rho(1/T)(a)$ and thermopower coefficient $\alpha(1/T)(b)$ for TiNi_{1-x}Rh_xSn: 1 - x = 0.01; 2 - x = 0.02; 3 - x = 0.04; 4 - x = 0.05; 5 - x = 0.07

У *n*-TiNiSn за низьких температур також немає низькотемпературної стрибкової провідності ε_3^{ρ} , що зумовлено "апріорним легуванням" напівпровідника і наявністю у кристалі щонайменше двох джерел донорів [1]. Цікавою є поведінка коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ TiNi_{0,99}Rh_{0,01}Sn (рис. 3, δ , 4). За низьких температур, T<95 K, знак коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ є від'ємним, що свідчить про електрони як основні носії струму. Очевидно, що в TiNi_{0,99}Rh_{0,01}Sn за низьких температур (T<95 K) залишається ще значна кількість донорів, що приводить до перекриття хвильових функцій електронів домішкових станів поблизу рівня Фермі ε_F і, як наслідок, до відсутності стрибкового механізму ε_3^{ρ} провідності. Про наявність у TiNi_{0,99}Rh_{0,01}Sn

значної кількості донорів також свідчать від'ємні значення коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ за T < 95 К. З підвищенням температури за $T \approx 95$ К відбувається інверсія знаку коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ і тепер дірки є основними носіями струму. Однак за ще вищих температур, $T \ge 280$ К, знак коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ знову стає від'ємним (рис. 3, δ , 4).

Тобто, у напівпровіднику TiNi_{0,99}Rh_{0,01}Sn за різних температур співвідношення концентрацій іонізованих акцепторів та донорів є різним: за температур T<95 К кількість іонізованих донорів переважає кількість акцепторів, у діапазоні температур $95 \le T < 280$ число іонізованих акцепторів є більшим, ніж донорів, а за $T \ge 280$ К у кристалі знову більше іонізованих донорів.

За концентрації акцепторної домішки Rh, x=0,02, перша інверсія знаку коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ з від'ємного на додатний відбувається за нижчої температури ($T\approx85$ K), ніж у випадку концентрації домішкових атомів x=0,01, а за температур $T\geq322$ K знак коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ знову стає від'ємним.

Що є причиною такої поведінки α(T,x) TiNi_{1-x}Rh_xSn у діапазоні концентрацій 0<x≤0,02?

Як і у випадку сполук HfNiSn та ZrNiSn, "апріорне легування" сполуки TiNiSn викликане двома особливостями її кристалічної структури, що породжує два донорні рівні (зони) з різною глибиною залягання:

– донорний рівень (зона) ϵ_D^1 виникає унаслідок невпорядкованості структури сполуки TiNiSn (часткове, до ~1 %, зайняття атомами Ni позиції 4*a* атомів Ti), що генерує структурні дефекти донорної природи;

– донорний рівень ε_D^2 з'являється під час зайняття атомами Ni тетраедричних пустот структури, що також генерує структурні дефекти донорної природи.

Легування n-TiNiSn акцепторною домішкою Rh, x=0,01, веде до появи у кристалі структурних дефектів акцепторної природи та домішкового акцепторного рівня ε_{A^1} . За низьких температур, T < 95 К, енергії недостатньо для іонізації акцепторів і електрони є основними носіями струму. За вищої температури, T ≥95, К вільні електрони, породжені дрібними донорами є D¹, "виморожуються" на домішкові акцепторні рівні є_А1, основними носіями стають вільні дірки, а напівпровідник TiNi_{0.99}Rh_{0.01}Sn стає сильно легованим та сильно компенсованим. Однак за температур $T \ge 280$ К відбувається іонізація донорих рівнів ε_D^2 , які є джерелом вільних електронів, що веде до чергової зміни знаку коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ з додатного на від'ємний. За такою ж логікою відбувається подвійна зміна знаку коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ у зразку TiNi_{0.92}Rh_{0.02}Sn. Більша концентрація акцепторних домішок приводить до того, що потрібно менші температури (Т≈85 К), щоб "виморозити" електрони із зони провідності $\varepsilon_{\rm C}$, породжені дрібними донорами $\varepsilon_{\rm D}^{1}$, на домішкові акцепторні рівні є_А¹. Оскільки напівпровідник ТіNi_{0,92}Rh_{0,02}Sn містить більшу концентрацію акцепторів, то потрібні вищі температури (Т≥322 К), щоб іонізувати донорні стани ε_D^2 та зайняти більшу кількість акцепторних станів ε_A^1 , а також активувати електрони у зону провідності єс.

Проведений аналіз показує, що генеровані у напівпровіднику домішкові акцепторні рівні $\varepsilon_A{}^1 \epsilon$ глибшими, ніж наявний донорний рівень (зона) $\varepsilon_D{}^1$. Натомість донорний рівень $\varepsilon_D{}^2$ розташований глибоко у забороненій зоні ε_g напівпровідника, оскільки для його іонізації потрібні вищі температури.

119

За всіх вищих концентрацій акцепторної домішки Rh, 0,02<x \leq 0,07, та усіх температур знак коефіцієнта був додатним, а на залежностях $\ln(\rho(1/T))$ TiNi_{1-x}Rh_xSn наявні як високотемпературні, так і низькотемпературні активаційні ділянки, що свідчить про розташування рівня Фермі ε_F у забороненій зоні ε_g напівпровідника поблизу рівня протікання валентної зони ε_V .

Рис. 4. Зміна значень коефіцієнта термо-ерс $\alpha(x)$ TiNi_{1-x}Rh_xSn за різних температур: l - 80 K; 2 - 160 K; 3 - 250 K; 4 - 380 K Fig. 3. Variation of thermopower coefficient $\alpha(x)$ for TiNi_{1-x}Rh_xSn at different temperatures: l - 80 K; 2 - 160 K; 3 - 250 K; 4 - 380 K

Цей результат не узгоджується з результатами моделювання електронної структури TiNi_{1-x}Rh_xSn (рис. 2, δ), які прогнозували за концентрацій $x\approx0,04$ перетин рівнів Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ та протікання валентної зони $\varepsilon_{\rm V}$, що означає металізацію провідності. З такої поведінки залежностей ln($\rho(1/T)$) TiNi_{1-x}Rh_xSn, 0,01<x≤0,07, випливає, що за генерування структурних дефектів акцепторної природи під час зайняття атомами Rh кристалографічної позиції 4*c* атомів Ni у структурі сполуки одночасно генеруються донори, які компенсують акцептори, залишаючи рівень Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ у забороненій зоні $\varepsilon_{\rm g}$.

Висновок, що в TiNi_{1-x}Rh_xSn глибина залягання щодо країв зон неперервних енергій акцепторних рівнів $\varepsilon_A^1 \in 6$ більшою, ніж донорних рівнів, підтверджують результати зміни значень питомого опору $\rho(x,T)$ TiNi_{1-x}Rh_xSn за різних температур (рис. 5).

Ріст залежності $\rho(x,T)$ ТіNi_{1-x}Rh_xSn демонструє процес компенсації наявних у кристалі донорів генерованими акцепторами, а екстремум цієї залежності досягають за максимальної компенсації напівпровідника. Так, за температури T=80 К потрібно увести у *n*-TiNiSn гігантську концентрацію акцепторів (x=0,04), щоб іонізувати та компенсувати наявні у кристалі донори. За вищих температур екстремуми на залежностях $\rho(x,T)$ TiNi_{1-x}Rh_xSn досягають за менших концентрацій акцепторів. Це означає, що для іонізації акцепторів у TiNi_{1-x}Rh_xSn потрібні вищі температури, ніж для іонізації донорів, що свідчить про різну глибину їхнього залягання у забороненій зоні напівпровідника.

Рис. 5. Зміна значень питомого опору $\rho(x)$ TiNi_{1-x}Rh_xSn за різних температур Fig. 5. Variation of electric resistivity $\rho(x)$ for TiNi_{1-x}Rh_xSn at different temperatures

Свідченням того, що легування *n*-TiNiSn атомами Rh генерує у кристалі акцептори, є характер дрейфу рівня Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ (рис. 6). Уведення у напівпровідник найменших концентрацій домішки розташовує рівень Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ на відстані $\varepsilon_1^{\rho}(x=0,01)=71,2$ меВ від рівня протікання зони провідності $\varepsilon_{\rm C}$ (знак коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ за високих температур є від'ємним). Збільшення концентрації акцепторної домішки Rh ще більше віддалило рівень Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ до рівня протікання зони провідності $\varepsilon_{\rm C}$ ($\varepsilon_1^{\rho}(x=0,02)=76,1$. Однак за концентрацій $x\geq0,04$ знак коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ за високих температур є додатним, а рівень Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ наблизиться до рівня протікання валентної зони $\varepsilon_{\rm V}$ на відстань від $\varepsilon_1^{\rho}(x=0,04)=59,3$ меВ до $\varepsilon_1^{\rho}(x=0,05)=52,2$ меВ та $\varepsilon_1^{\rho}(x=0,07)=41,1$ меВ.

Рис. 6. Зміна значень енергій активації $\varepsilon_1^{\rho}(1)$ та $\varepsilon_3^{\rho}(2)$ TiNi_{1-x}Rh_xSn Fig. 6. Variation of activation energy values $\varepsilon_1^{\rho}(x)(1)$ and $\varepsilon_3^{\rho}(x)(2)$ of TiNi_{1-x}Rh_xSn

Характер поведінки рівня Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ TiNi_{1-x}Rh_xSn (рис. 6) не узгоджується з результатами моделювання електронної структури напівпровідника (рис. 2, δ). Адже згідно з розрахунками вже за концентрації $x\approx0,04$ рівень Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ мав перетнути рівень протікання валентної зони $\varepsilon_{\rm V}$. Однак і за концентрації x=0,07 цього не відбулося.

Із лінійного характеру поведінки $\varepsilon_1^{\rho}(x)$ на ділянці концентрацій x=0,02-0,07 можна стверджувати, що рівень Фермі $\varepsilon_{\rm F}$ наближається до рівня протікання валентної зони зі швидкістю $\Delta \varepsilon_{\rm F}/\Delta x \approx 6,1$ меВ/%Rh. Оскільки положення рівня Фермі в TiNi_{1-x}Rh_xSn задається співвідношенням іонізованих донорів та акцепторів, то невисока швидкість його руху свідчить, що поряд з акцепторами у напівпровіднику генеруються донори, які "гальмують" цей рух. Для TiNi_{1-x}Rh_xSn можливим механізмом генерування донорів є розташування атомів Ni у тетраедричних пустотах структури. Однак це питання потребує додаткових досліджень. Додатні значення коефіцієнта термо-ерс $\alpha(T,x)$ показують, що кількість генерованих акцепторів усе ж переважає кількість генерованих донорів невідомого походження.

4. Висновки

Отже, на основі результатів комплексного дослідження кінетичних, енергетичних характеристик та розрахунку електронної структури TiNi_{1-x}Rh_xSn визначено, що для забезпечення с*тійкості* структури та *принципу* електронейтральності у напівпровіднику *одночасно* генеруються як структурні дефекти акцепторної природи, так і донорної (ефективний заряд яких є протилежним), концентрація яких росте за збільшення вмісту Rh. Досліджений напівпровідниковий твердий розчин TiNi_{1-x}Rh_xSn є перспективним термоелектричним матеріалом.

Робота виконана в рамках гранту МОН України № 0118U003609.

^{1.} *Romaka V. A., Romaka V. V., Stadnyk Yu. V.* Intermetallic Semiconductors: Properties and Applications. Lvivska Politekhnika. Lviv, 2011 (in Ukrainian).

Gurth M., Rogl G., Romaka V. V., Bauer E., Rogl P. Thermoelectric high ZT half-Heusler alloys Ti_{1-x-y}Zr_xHf_yNiSn (0≤x≤1; 0≤y≤1) // Acta Mater. 2016. Vol. 104. P. 210–222. DOI: https://doi.org/10.1016/j.actamat.2015.11.022

Romaka L., Stadnyk Yu.V., Romaka V.A., Horyn A.M. Features of Structural, Electrokinetic and Energy State Characteristics of V_{x+y}Co_{1-y}Sb₃ // Phys. Chem. Solid State. 2017. Vol. 15(3). P. 328–332.

Carlini R., Fanciulli C., Boulet P., Record M. C., Romaka V. V., Rogl P.-F. Skutterudites for Thermoelectric Applications: Properties, Synthesis and Modeling. In Alloys and Intermetallic Compounds, ed. by Artini C. (London-NY, Taylor & Francis Group. 2017. P. 324–356) [International Standard Book Number-13: 978-1-4987-4143-9 (Hardback)].

Shklovskii B. I., Efros A. L. Electronic Properties of Doped Semiconductors, Springer. New York, 1984.

- Romaka V. A., Rogl P., Stadnyk Yu. V., Romaka V. V., Hlil E. K., Krajovski V. Ya., Horyn A. M. Features of Conduction Mechanisms in *n*-HfNiSn Semiconductor Heavily Doped with a Rh Acceptor Impurity // Semiconductors. 2013. Vol. 47(9). P. 1145–1152.
- Romaka V. A., Romaka L. P., Rogl P.-F., Romaka V. V., Stadnyk Yu. V., Horyn A. M., Opirskyy I. R. Features of electrical conductivity mechanisms of ZrNi_{1-x}Rh_xSn thermoelectric material // J. Thermoelectricity. 2017. No. 5. P. 24–41.
- 8. *Romaka V. V., Romaka L. P., Krayovskyy V. Ya., Stadnyk Yu. V.* Stannides of rare earth and transition metals. Lvivska Politekhnika. Lviv, 2015 (in Ukrainian).
- Roisnel T., Rodriguez-Carvajal J. WinPLOTR: a Windows tool for powder diffraction patterns analysis // Mater. Sci. Forum. 2001. Vol. 378–381. P. 118–123.
- Schruter M., Ebert H., Akai H., Entel P., Hoffmann E., Reddy G. G. First-principles investigations of atomic disorder effects on magnetic and structural instabilities in transition-metal alloys // Phys. Rev. B. 1995. Vol. 52(1). P. 188–209. DOI:https://doi.org/10.1103/PhysRevB.52.188
- 11. *Moruzzi V. L., Janak J. F., Williams A. R.* Calculated electronic properties of metals. NY: Pergamon Press, 1978. 348 p.

INVESTIGATION OF TiNi1-xRhxSn SEMICONDUCTING SOLID SOLUTION

Yu. V. Stadnyk¹, L. P. Romaka¹, V. A. Romaka², V. Ya. Krayovskyy², A. M. Horyn¹, M. V. Rokomanuk²

¹Ivan Franko National University of Lviv, Kyryla i Mefodiya Str., 6, 79005 Lviv, Ukraine;

²National University "Lvivska Politechnika", S. Bandera Str., 12, 79013 Lviv, Ukraine e-mail: lyubov.romaka@gmail.com

The samples of the TiNi_{1-x}Rh_xSn solid solution (x = 0, 0.01, 0.02, 0.04, 0.05 0.07 and 0.10) were synthesized in an electric arc furnace. Homogenizing annealing was carried out at 1073 K for 720 hours. X-ray diffraction analysis was performed using the diffractometer Guinier-Huber image plate system, CuK α_1 radiation. Structural characteristics are calculated using Fullprof program package. The electronic structure of TiNi_{1-x}Rh_xSn solid solution was calculated by Korringa–Kohn–Rostoker (KKR) method in the coherent potential (CPA) and local density (LDA) approximations. The temperature and concentration dependences of the electrical resistivity and thermopower relative to copper of the samples were measured in the temperature range 80–400 K.

X-ray phase and structural analyses revealed the absence of traces of foreign phases on the diffraction patterns of TiNi_{1-x}Rh_xSn samples except for the main phase, which is indexed in the structural type of MgAgAs. The increase of Rh concentration in the solid solution leads to a logical increase of the unit cell parameter (the atomic radius Rh is larger than the atomic radius Ni). However, at concentrations, x > 0.07, the maximum in the dependence a(x) appears and the values of a(x) change insignificantly. Such behavior of the parameter a(x) of TiNi_{1-x}Rh_xSn could indicate that the concentration $x\approx 0.07$ is a limit of the substitutional solid solution.

Modeling of the electronic structure of $TiNi_{1-x}Rh_xSn$ predicted, and experimental studies confirmed the mechanism of generating structural defects of the acceptor nature in the crystal upon substitution of Ni atoms by Rh ones. It was experimentally established that both structural defects of acceptor nature and donor nature, the concentration of which increases with increasing content of Rh atoms, are simultaneously generated to provide the stability of the structure and the principle of electroneutrality in the $TiNi_{1-x}Rh_xSn$ solid solution. It was shown that the studied $TiNi_{1-x}Rh_xSn$ semiconducting solid solution is a promising thermoelectric material.

Keywords: crystal and electronic structure, Fermi level, structural defect.

Стаття надійшла до редколегії 31.10.2019 Прийнята до друку 14.01.2020